

V. ÉVFOLYAM.
Megjelenik
minden vasárnap.
Ára 3 óra 1 fnt 50 kr.

Az előfizetési pénz a
KIADÓ-HIVATALBA
városháztér 6. szám
alá küldendő.

Pest, Február 19.
1871.
8. szám.

GYŰJTŐKNEK
öt előfizető
után
tiszteletpéldány jár.

Szerkesztői iroda:
Városháztér 6. szám
ide küldendő mindenféle kézirat,
mely „Ludas Matyi“-nak
van szánya.

A delegációk után.

Akár miként takarjátok is,
Csak kilátszik az untenpfuj!
Nem köti be a világ szemét
A sok felhangzó hejjejuh,
Nem érhet le már oly hosszura
A felső cifra viganó,
Hogy elfedje az alsó rongyost,
Mely piszkos mint Tökszem Jankó!

No Jula! jetzt számer Kreutzfidél
Mond Beust és Kuhn, Andrásinak . .
Lónyai is gyöngyen pukkedliz
Volt mameluk pajtásinak!
Geld hat mer! majd egy esztendeig
Valahogy megint kihúzzuk,
Habár a tenger milliókért
A népek bőrét lenyúzzuk.

Helyén van újra, 's működik is
A Gesammtmonarchie gépe,
Nemhogy elégtűlt, de túl boldog
Oestreich — Ungaren-land népe!
Minden lehet már, nem is szükség
Hogy több időre halaszszák,
Telenyomta a delegáció
Az öszsbirodalmi kasszát!!!

Csak egy baj van, Kuhn úr veri is
Földhöz érte a kalapot —
Du verfluchte oestreichisch' G'sindl!
Mert ő kevesebbet kapott.
Hiába szólt fel Szeniczei
— Az apaksi — az Ödönke!,
Pompás argumentátziója
Kárba vezett, és nem döntö!

M. P. J.

„Ha a hadserg nem lesz harc képes
Ha ismét Königgreczet fog,
A meg nem szavazott nyole milljó
„És nem egyéb leendő ok.”
Nem tom, szegény hogy hol tanulta
A mathesis s a logikát,
Annyi szent, hogy tudna csinálni
Puhafából vaskarikát!

’S ha még nem volna, — a subiczkot
Bizonyosan feltalálná,
Delegátjónális beszédje
Legalább ezt bizonyítá; —
Ugye megmondtam még a multkor,
Talán ugy november hóba,
Részünkről mind a leg tudósa
Jutott a delegátjóba! —

Hanem most is mondanék egyet:
Tudja azt ugy is a porosz,
Hogy mily vitéz a mi hadsergünk,
— Melyet nem soká kiporoz —
Minek hát a delegátjóba ..
Kiállítani az utcára ?
’S megmutatni tenger gyengéit
Mindenek szeme láttára!

Osztán ha százszor leszidják is
Az osztrákok Beust uramat,
’S a magyarok a köz-hadserget
Hogy oly kevés babért arat;
Tegyük legalább a l a t t o m b a,
Ha szidják egynémelyiket,
Hogy B i s m a r c k uram ne hiába
Fizesse itt a s p i t z l i k e t!

Mert így — bárki látja — nincs semmi
Egyébb dolguk a nap alatt,
Mint kilesni, hogy mit beszélnek
Egyik — másik e b é d a l a t t; —
Mit főznek a miniszterelnök
Konyháján. — mi lesz a csuszpájz ?
Ily hasztalan költséget pedig
Nálunk nem tesz se Kuhn, se Beust!

Hanem a mint a dolog sora
Mutatá, — im túl megesett
Hogy P o t o c z k i jámbor társival
Szépen a p a d a l á e s e t t!
Báresak ez a drága szerenese
Megtörténnék minálunk is:
Hogy beütne miként amott túl
A z á l d o t t m i n i s z t e r — k r i z i s !!!

Nagy Bögös.

Diskursz a képviselőház folyosóján.

T K á l m u s : Te Náci! hogy az ördögbe engeditek azt meg, hogy pártotok tagja, követett elveitek ellen nyilatkozzék az országgyűlésen?

T a l i á n N á c z i : Hát kiről beszélsz?

T K á l m u s : Máriaassy Béláról.

T a l i á n N á c z i : Ó barátom! Máriaassy csak olyan a 48-as pártban, mint kártya közt a hat-szem; az idén még csak egyszer láttuk a clubban, midőn újdenat új párisi pinesét bemutatta. Ó a mi pártunkhoz nem tartozik.

L ó n y a i M e n y u s á r n y a : Hagyja ok Bélának békét, ő az én hű szögám.

T a l i á n N á c z i : No hallod Kálmus! hogy ő más szögája.

Egyébiránt nem igen hányhattok valamit a szemünkre, mert hiszen nálatok meg ott van Zlinszky Gyuri! Hát te mért engeded meg azt, hogy pártotok tagja grapsa módra a humanitást kigunyolja?

T K á l m u s : Jaj barátom! Zlinszky Gyuri nem tartozik a mi pártunkhoz.

T a l i á n N á c z i : Hát melyik párthoz tartozik.
T K á l m u s : Azt bajos volna meghatározni, ő olyanformán függ a jobb és baloldal között, mint Mohamed koporsója az ég és föld között.

Z l i n s z k y G y u r i : (kiezutóbbi szavakat hallja, nagy aprehensióval belevág a chorusba) Biz én nem is tartozom semmiféle esordához, mert nem járok senki kolompja után.

G r o h m a n : Nem jársz egy kolomp után se?

Ugy hát te bitang marha vagy, a ki idestova esatangol.

Sajtótörvény.

§. 1.

Gondolatait mindenki szabadon közölheti és terjesztheti.

Szép, szép, hanem jó lett volna ám azt is utánna tenni, — süsse meg a ki fábrikálta — hogy csak gondolatban.

B é n y e i.

A képviselőházból.

Zlinszky György. Tisztelt képviselőház! Sehogy sem osztom Irányi Dániel humanus nézeteit a fegyenczek irányában. Még abba sem egyezem bele, hogy a mostani rendszeres fél órai séta idő fenntartassék, én elégnék tartok a comotiora öt percet. Vőnök csak én most szolgabíró! olyan száz pácát hegedültetnék mindenik fegyencz farára . . . hogy megemlegetné a magyarok istenét. Majd bizony palotát építünk a rabok számára! Hát mire való a krumplis verem? Majd bizony tyukkal kaláceszal traktálgatjuk a csirkefogókat. . . Hát a fene mire való? Az én jelszavam tisztelt képviselőház „*deres és mogyoró páleza*“ ha a javításnak ezen humanus neme nem használ, előveszem a humanusabbat a hegedüt, vagy a guzsbakötést; ha ez sem operál, farmatring szíjat hasítatok a hátából az akasztófára valónak! Volnék csak én most szolgabíró. . . No no, de még is inkább szeretnék lenni curiai bíró. Mert hiszen tisztelt képviselőház, változnak az elvek, változnak a bírák, változik az étvágy, változik a ruha, divat, változik a világ, változik minden, de minden, csak én nem változom. A budgetről különben, miről szólni akartam, majd beszélek máskor.

Simonyi Ernő: Tisztelt képviselőház, igaza van Zlinszky képviselő urnak, hogy minden változó . . . változik még a példabeszéd is. Így minapában azt mondtam, hogy *addig uszik a korsó a vízen, míg elmerül*; Zlinszky ur beszéde után ezen példabeszédet én is így változtatom meg: *addig uszik a korsó a vízen, míg . . . megtelik*.

Báró Kemény Zsiga urnak a Pesti Naplónál.

Méltóságos szerkesztő báró ur! Csak igaz az a közmondás: „bolond lyukból, bolond szél fú.” Ugyanis olvassván a Pesti Naplóban, hogy midőn Tóth Vilmos ő excellentiája a mi bolond bálunkon Szlavy ő excellentiájával személyesen méltóztatott megjelenni „egyik örült egyet ugrott s kétszer kiáltá ezt, **hopp! hopp!** örömet kívánván kifejezni Tóth Vilmos ur kineveztetése felett.” -bocsánatot kérek, de lehetetlen ezen közlést alaptalannak és rágalomnak nem nyilvánítanom, mert én noha bolondos egy ficzkó vagyok, de még sem vagyok ám olyan örült — mint méltóságod gondolja — hogy Tóth Vilmos ő excellentiájának belügyminiszterré történt kineveztetése felett örüljek és azt hazámra nézve szerencsének tartsam; ha-

nem az igazat megvallva, én bizony csak annak örültem meg, hogy ő excellentiáik beléptével a bolondok társasága két új vendéggel megszaporodott.

Reményilem, hogy a méltóságos szerkesztő ur, helyre fogja ütni tévedésen alapuló közlését azzal, hogy jelen felvilágosító nyilatkozatomnak is helyet enged becses lapjában a Pesti Naplóban.

Egyszersmind felkérem az „Ellenőr” és mind azon lapok szerkesztőit, kik a Pesti Napló rám vonatkozó közlését átvették, legyenek szivesek ezen czáfólatot is felvenni.

Kelt a Lipót mezei tébolydában, Tóth Vilmos ő excellentiája belügyminiszterségének 3-ik napján.

az a bizonyos
H o p p H o p p,
örült.

Szabadkai életképek.

III kép.

Revalenta Matico — Lenardiana.

Nehogy bokros érdemeim, melyeket én alulirt orvospolitikusi és politikus-orvosi kettős pályámon egész a szemfényvesztésig kiasszentáltam, a „számba nem vevés szalmakoszorujának” hervatag sorsára jussanak: mulaszthatlan kötelességemnek ismerem kóros elvtársaim iránti rokonszenvből is revalentámat azon „tuskók” magaslatára állítani, melyeknek gyökerei annak alkatrészeit képezik.

Revalentámnak oly hatása van, hogy még a nagy Deákokban is émelégést okoz. — Azonban gyógyereje oda van irányozva, hogy megkönyítse a polgármesteri széket híveinek megnyugtására. — De miután a lelkiismeretes eljárás mindig főtulajdonságaim közé tartozott: őszintén bevallom, hogy revalentám két esetben sikertelen: először nem menti föl az ujonczotsorozás alól; mert higaléve, mint a „szegények házánaak” húsléje; másodsor nem menti meg a szabadkai leányiskolát az összedüléstől; mert nem rendelkezik polgármesteri támaszokkal.

Kapható: a „szepplőtlen ség védkép” néájához” címzett ferenczrendi barátok „sütőházában,” ily czég alatt: kóros „Jegyzetek” a kórságok előmozdítására.

Dr. Tretyák.

Diplomatiai társasjáték.

Beust: Kútba estem, ki húz ki ?

Andrassy: Megálj kolléga ! majd kihúzlak én.

Lónyay: Huzod ám az ördögöt, borítsd rá inkább a kut fedelét és ülj a helyére, én meg ülök a tiedre.

Diadalmenet.

Pulszki bemutatja az ő szerelmes fiát, kiben neki kedve telik, a képviselőháznak.

NB. Pulszki juniornak „meghagyatik,” hogy tisztes fotografiáját küldje be a Ludas-Matyinak, hogy adandó alkalommal hű mását pingálhassa a rajzoló.

Eredeti levelek.

Nogradi vén Krónikas barátomnak.

Pohválem Jezusz Krisztusz! Csag mos valaszolhatom maganak. Nagyom megborzatam, mikor megirkalta azom szomorú ujsag, hogy azok a zatraczeni nógragyiak megin muszkanak való kipviselőt valasztotak azon a szamar Füleken. Ezem megcsudalkozok magamat! Hiszem, Balazs Gyarmatom, a varmegye hazan az vagyom írva „Zasztáva protyi krivdu a nyepravo sztyi“, masik ódalom pedig „Nógrád a közügyért“ is most csinálja minden csag a közösügyér! megvalasztja az a hlapecz, kit hivjak Hujszki Agratolnak.

A Forgacs muszkanak isz a fülekiek fülesinek valasztói névsorat, a mint megolvastam, elhatároztam, hogy azoknag a potvoráknak név sorat versbe foglalok, úgy a mint következik, isz a mint zenyim tehetség megengedi maganak, hogy írja meg az világ, hogy az a két hires kipviselő micsoda hladosok által megvalasztata.

P o z o r u j !

Losonczt s Füleket ha egyszer megnézed
Bennök Forgacs, s Pulszki hladosit szemléled.
Kremlyo, Duhaj, Drotár, Sztolár és Breznyánszki,
Kukucska, Szloboda Benda és Szandányi.

Csecsetka, Kovacsik, Duda Habadá-val
Szlyúka, Havjár, Srádel, Reguli, Frecská-val,
Rusznák, Tomka, Dvorszki, Pongrácz, Kossuch, Polyhos,
Ezekkel nyargal a vén Galgóczy Antos.

Konesok, Polonkai, Homolya, Margócsi
S ezek ügyvivője Szentpéteri Józsi,
Végre : Kergyik, Kretyik Prihoda, és Trajbján
Hurban bagáziák, s Szentpéteri István.

Nagyom megköszönök barátomnak, hogy e szip madar sereget nekem megfirkalta. Isz ha míg alkalma meg agya maganak, írja Zanyim Matyi barátnag isz körülményes valasztas a nagy orú Pulszki hlapeczarol, maj ő job vers megcsinálja isz megfiguralja. Adig isz megtartog magamat moj milibratnak jó akaratyaba.

T r e n k o.

Ludas Matyi okmánytára.

Józsa József m. vásárhelyi véczigány
új évi üdvözlete 1871-ben.

Nagyszerű hírekkel vagyok megterhelve,
Mikről nem beszélt még a telegráf nyelve,
Párisban jártam — sok részem volt a jóban —
Onnan érkeztem meg egy nagy léghajóban.
Most is a hideg ráz, borsózik a hátam,
Elgondolván mindazt, a mit ott fenn láttam.
A mint elindultam, Párist odahagyva,
Láttam a sok burkust nyüzsögni, mint hangya,
Csipje meg a kakas, átkozott kis férgé!
Egész léghajómig szökelt fel a mérge,
A ködök és felhők sűrű táborán át,
Épen az orromnál surrant át a gránát,
Ütközet volt, láttam, mint fogták el Vilmost,
Királyasszony otthon keservesen sir most,
Könyét töli; csak azt nem tudni, hogy épen
Bánatában sir-e, vagy tán örömeben!
Láttam, mint vágták le a gögös Bismarkot,
Ki a szabadságnak, nem használt, de ártott,
E hírekhez, hogy ha huzok egy francziát:
Tudom kapok érte egy kis fináncziát!

Garantirozott hírek

a fővárosi hírlapokból kiollózva.

R e f o r m. Pulszky Ferencz lelkes hazánkfia, a Füleken képviselővé valasztott Gusztinak papája, azon nagy-lelkű ajánlatot tette a pestvárosi magisztratusnak, miszerint az eshetőleges vízáradásra orrát oda kölcsönözendi . . . Noé bárkájának.

B u d a p e s t i K ö z l ö n y. Azon esetben, ha Verebesi ő excellentiá a Beuszt helyére lép, Borsszem Jankót is magával viszi Bécsbe. Előbb azonban az új belügyminiszter ő méltóságának egy törvényjavaslatot szükséges a raixráth elibe terjesztenie az idegen kutyák beviteléről.

A H o n. Tóth Vilmos belügyminiszter ur azon familiáris leereszkedéseért, mert miniszterségének legeslegelső szép tette is az volt, hogy a lipótmezei elmebetegek táncmulatságát meglátogatta, az illetők által elvalasztatott tiszteletbeli elmebetegek.

P e s t i N a p l ó. Gróf Forgács Antal ő méltósága, hogy barátságos indulatát kimutassa a minden oroszok ezárja iránt, tegnap este báró Kemény Zsiga szemeláttára megevett két muszkát. Válgék egészségére, szívünkben kívánjuk.

Mutatvány.

Borsszem Jankó gyermek-nyelvéből.

Vót etszel ett minisztel, vót annat ed nad bolzasz feje, med ett nadon nadon nadon nadon nadon bolzasz tutyája, osztán annat a nadon nadon nadon nadon bolzasz tutyánat minden szabad vót, mindid pisztosz vót, szohasze vett madára csecse gtingöt, méd a szája is mindid tatás vót, hálomszol med fotta a szintél, méd is mindid tielesztette az a bolzasz minisztel, és most is él.

Levelezési lap.

Báró kemény Zsigmond urnak a...
Pesti Naplónál.

Barátom Zsiga! Ha egy kissé megterheled is a gyomrocskádát ott Mihaleknél, vigyázz, hogy olyanok ne történjenek, mint a mult alkalommal, hogy midőn az az infám's Ellenőr azt közli, miszerint egy erdélyi zsandárkaplár a szolgabirót nejével együtt minden ok nélkül börtönbe húrezolja, te pedig épen akkor közlesz a Naplóban egy képviselő aláírásával dicséneket az erdélyi zsandárokról.

V e r — E b e s i.

P u b l i c a c i ó.

Adatik tudtára ugy a fővárosi mint a vidéki publikumnak, hogy az 1871. február 15-én tartott színeszi bála általunk világosvári Gergei Arthur ur is meghivatott; ő nagyságának azonban a díszes vendégkoszorut becses jelenlétével nem méltóztatván még diszesebbé tenni, e feletti fájdalmas megütközésünket, hazafiui kötelességünknek tartottuk a Ludas Matyiban nyilvánosságra hozni.

A nemzeti színház
báltrevező bizottmánya.

Adoma.

Irgalmatlanul éhes volt a diák, zsebében pedig nem vala több egy batkával sem két elárvult kan krajezárnál. Ezen összes vagyonával beállit egy kocsmába s bevág telegráf gyorsasággal egy zsemlét s kérdi mit fizetek?

— Három krajezárt — mondá a csaplár kurtán.

Az lehetetlen, kiáltá hűledezve a diák, hisz a zsemlének a földkerekségén mindenütt két krajezár az ára, itt a két krajezár.. hanem a deák maga a másik pillanatban már nem volt ott.

Recipe.

Miként lehet zsiros hivatalba jutni?

Ha semmire sem boldogulhatsz e közösügyes világban, csapj fel német czikkezőnek a megboldogult „Esti Lap“ helyét pótló „Pesther Llyod“ba; irj néhány véd-czikket Kerkápoli infámis rosz trafik dohánya mellett. Móriéz Palit pedig gyalázd le kedved szerint — azonnal lesz zsiros hivatal.

Probatum est.

E mellett még Borsszem Jankó is megdicsér.

Factum est.

Halász Imre.

Szentelt fricska

A pesti cath. casino kérelmezni akarja Páter Tritytrotynál, hogy Szomjas József az „Ellenőr“ 146-ik számabani vezérezikkeért, melyben:

1. teljes vallásszabadságot —
- 2 a polgári házasság behozatalát . . .
3. a szentszékek biráskodásának eltörlését. —
4. az anyakönyveknek a világi hatóságok általi vezetését. —
5. a rom. cath. egyháznak az államtóli függetlenítését követeli, előbb excommunicáltatván, itattassék meg az örökélet azon italával, mely a Borgiaféle pápák idejében oly esalhatatlanul és sikeresen használtatott az embereknek e földről isten országába való internálására, — lévén ez az irás szavai szerint olyan ital: melyből a ki iszik . . . soha sem lesz sz o m j a s.

Diskurszus

Mihály gazda és Iczig szomszéd között.

Iczig. Miért is itélték el Bényei Istvánt szomszéd?

Mihály. Hát azt bizony csak azon kíváncsiságaért, hogy azt kérdezte lapjában, hogy: „minő helyzetet készít a közösügy Magyarországnak?”

Iczig. Hát aztán megfelelt e valaki e kérdésre?

Mihály. Megbizony a sas rugja meg.

Iczig. Khicsoda, mondja khend.

Mihály. Hát maga a királyi fiskus, a ki szegény Bényeit ezen kíváncsiságaért egy évi kóterre és 500 frt pénzbírságra ítélte.

Mutatvány

Doktor Ágai Iczig képtalányaiból, melyek a „Magyarország és a Nagyvilág” című művelt lapban szoktak megjelenni:

Ezen képtalány megfejtése a miniszterelnöki salonban udvariaskodó szerkesztő szerint: **Disznó!** A „Magyarország és a Nagyvilág” egyik előfizetője azonban úgy fejté meg a rebust, hogy: **Ágai Adolf.**

Melyik megfejtés helyesebb? azt a Ludas Matyi olvasóira bizzuk.

Nyilttér.

Alólirott tisztelettel értesitem a n. é. gazdaközönséget, ugyszinte a kertészet és gyümölcsészet kedvellőket, miszerint a **„Magyar gyakorlati kertészeti társulat mag és csemete árjegyzékét** — melyben mindenféle takarmány és vetemény magvak, gyümölcs és diszfák, valamint az általános befásításra legkedvezőbb ültetvények a legnagyobb választékban és igen jutányos áron feltalálhatók — azt az igénybe vevők kívánatára azonnal egész készséggel megküldendem.

Legzélszerűbb és gazdaságosabb ebbeli kívánatukat egyszerűen levelezési lapon kijelenteni.

Marc Ferencz,

mag- és növénykereskedő.

Raktár: Pesten, kigyó-utca 6-ik szám alatt.

Hass, alkoss, gyarapíts, a haza fényre derül.

A „Népszava” határozott szabadelvtű politikai és társadalmi hetilap 1871-ben, IV-ik évfolyamába lépett.

A „NÉPSZAVA” a nép atyjának

Kossuth Lajosnak

magasztos nézeteit s politikai elvhűségét tekintve irányadóul: a tiszta demokratikus eszméknek legbuzgóbb apostola; hű öre és védője a nép jogainak; zászlóvivője a népszabadságnak, népuralomnak; tolmácsolója a nép érzelmeinek és panaszaiknak; úttörője a közművelődésnek; előmozdítója a népjólétnek; rendithetlen harczosa kedves hazánk függetlenségének.

Előfizetési ára:

Évnyegyedre **1 frt 50 kr.**

Félévre **3 frt — kr.**

Kiadóhivatal: Pest, városháztér 6. szám alatt.

Gyűjtőknek minden öt előfizető után tiszteletpeldánnyal szolgálunk.

Felelős szerkesztő:

Főszerkesztő és kiadó-tulajdonos:

Mészáros-Hevessy-Antónia. Mészáros Károly.

„LUDAS MATYI”-ra

még mindig lehet prenumerálni.

Évnyegyedre 1 frt 50 kr., félévre 3 frt.

Bajusz József

pesti szabímester,

ajánlja ugy a fővárosi mint a vidéki nagy közönségnek izlésteljes választékú és a legsolidabb kelmekből készült

férfi öltönykészletét

jutányos áron.

Megrendeléseket a lehető legrövidebb idő alatt teljesít.

Üzlethelyisége:

Pesten, Hatvani-utca a barátok épületében.